

“Me ei suuda uskuda et teda enam pole...”

Eile suri ootamatult helilooja Raimo Kangro

“Kiirabi tuli kohale, kuid ei suutnud enam midagi teha,” ahas- tab pühapäeval äkki surnud helilooja Raimo Kangro lesk, poetess Leelo Tungal.

Kadri Jakobson

kadri@sloleht.ee

Pühapäeva pärastlõunal suri oma maakodus Ruilas Koerapaju talus tuntud ja tunnustatud helilooja ning Heliloojate Liidu värske esimees Raimo Kangro, 51.

Kangro lesk kirjanik Leelo Tungal kinnitas SL Õhtulehele: “Raimo oli pühapäeval kodus ja täie tervise juures!”

Terve meie pere on kodus. Me ei suuda seda uskuda! See pole võimalik...” nuuskatab Tungal.

Leinast murtud naine ei tea veel, mis Raimo Kangro äkksurma põhjustas. Tema sõnul opereerisid arstid aasta tagasi mehe kaelapiirkonnas

olnud kasvajat. “See võis olla tromb, mis läks kopsu... Ma ei tea! Kiirabi tuli kohale, kuid ei suutnud enam midagi teha,” ütleb Leelo Tungal vaikselt.

Veel laupäeva õhtul lõi helilooja kaasa oma praegu rahvusoperis Estonia etendavas operis “Süda”. Reedel otsustas president Lennart Meri Kangrot iseseisvuspäeva puhul Valgetähe IV klassi teenetemärgiga tunnustada.

“Ta oli fantastiline inimene! Kogu tema perekond ja sealne vaim on küll vist Eesti üks täiuslikumaid,” lausub Raimo Kangro kompositsiooniõpetaja ja parim sõber Jaan Rääts.

Kangro ja Räätsa sõprus algas konservatooriumiaastail, kui noormees 1960. aastate lõpus asus Räätsa käe all heliloomingut õppima. Kangro lõpetas konservatooriumi 1973. aastal Räätsa ja Eino Tambergi juures.

“Pärast seda olime ikka koos. Harva läks mõni nädal nii, et me ei kohtunud,” meenutab Rääts. Viimast korda

said nad kokku reedel Heliloojate Liidus. “Rääkisime tödest-tegemistest ja maitse- sime konjakit,” lausub Rääts.

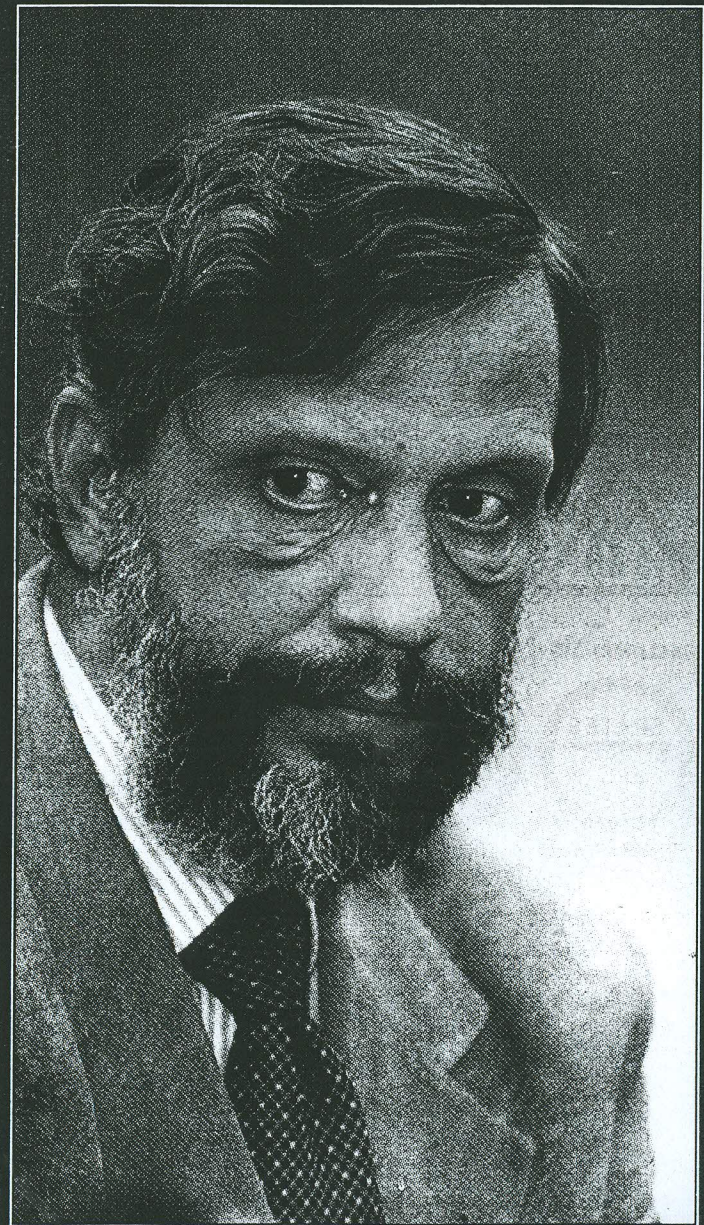
“Raimo oli teoinimene. Ta pani igal pool, kus sai, käed külge. See väljendub ka tema tohutus loominguulgas. Raimo esmalt mõtles ja alles siis tegi. Nii kogu loomingu kui muud tegemised olid tal väga hästi läbi mõeldud,” kinnitab Rääts.

“Raimo on üks heliloojatest, kelle käekiri oli väga omapärane ja äratuntav. Ta tegi palju tööd ja tema teostel oli menu nii kodus kui välismaal. Raimo ümber oli alati ülimalt positiivne õhkkond,” lausub sõber.

Pärast helilooja Lepo Sumera surma asus Heliloojate Liitu vedama Raimo Kangro. Ta jõudis aga uues ametis töötada kahjuks vaid paar nädalat. Eesti Kultuurkapitali sihtfond andis selleks aastaks Raimo Kangrole igakuise 15 000 krooni suuruse loominguulise stipendiumi “Ela ja sära”.

Raimo Kangro 1949-2001

■ Raimo Kangro sündis 21. septembril 1949 Tartus. Konservatooriumi lõpetas ta 1973. aastal. 1989. aastast oli ta Eesti Muusikaakadeemia kompositsiooniõppejõud ning 1993-2000 ka Eesti Muusikafondi direktor. Tänavu valis Heliloojate Liidu üldkogu Raimo Kangro oma liidu esimeheks. Kangrot peetakse Eesti süvamuusika ühe temperamentsema koguni deemonlikuks nimetatud helikeelega heliloojaks. Kangro tuli muusikasse 1970. aastatel, olles mõjutatud neoklassitsismist, teisalt aga rokkmuusikast. Kõige üle valit- ses aga temperament, impulsiivsus ning võimas rütmistihiha. Tema loomingu- iseloomulik mängurõõm ja vaimukus ilm- nevad eredalt 1998. a. esi- etendunud operis “Uku ja Ecu”. Ta on kirjutanud muusika seitsmele operile. Loomingu eest pälvis Kangro korduvalt auhindu Eestis, Soomes ja Venemaal.

ÄKKSURM VIIS ENDAGA: Täis elu- ja loomejõudu, suri helilooja Raimo Kangro pühapäeval ootamatult oma maakodus.

Arhiiv (Terje Lepp)